

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so pošiljati proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

„Kmečka zveza“ in ljud. zavarovanje.

„Potem bomo drugič previdnejši, kajti osel gre samo enkrat na led.“

Dr. Korošec maja 1908 v drž. zborn.

In vendar se nam zdi, da je osel šel še drugič na led in se tako spodtaknil, da se danes kmalu ne bi mogel več vzdigniti. Mislimo namreč to malo nelepo, a krepko ljudsko prislovico uporabiti za stališče Kmečke zveze proti nagodbi z Ogrsko in proti ljudskemu zavarovanju. Pri nagodbi z Ogrsko se je Kmečka zveza hudo, hudo spodtaknila; žal, da ne bole kosti gospodov kolovodij, temveč uboge štaterske vinorejce! Zaletela pa se je tudi pri ljudskem zavarovanju, pri „kmečkem penziju“, kakor so govorili oni govorniki Km. zv., kateri bi radi dobili nepoučene in slepo zaupajoče volilce na svoje limanice. Ker bi morda sedaj duhovniška stranka vsled ljubljanskega kmečkega shoda, na katerem so se klerikalni kmetje z vso odločnostjo uprli duhovniškemu vodstvu v stranki in pa novemu davku, katerega bi morali plačevati za zavarovanje, rada trdila, da ni bila nikoli za takšen nov davek, se moramo nekoliko ogledati po njenem časniku, po „Slovenskem Gospodarju“. Ta znani „kmečki list, kateremu pa ravno pameten kmet dandanes nič več ne verjame, piše v št. 47 dne 19. novembra 1908. „Vlada je že dolgo nameravala izdati zakonski načrt zavarovanja za onemoglost in starost, toda samo za delavce. Vendar so kmečki poslanci, med njimi tudi naši slovenski, pritiskali tako krepko na vlado, da se je odločila raztegniti zavarovanje tudi na kmete in obrtnike.“ Kako so se zvezarski poslanci potegovali za ta novi kmečki davek, piše „Sl. G.“ še na mnogih drugih mestih in pripisuje zasluge za to gg. poslancem dr. Ben-

koviču, dr. Korošču in celo še Roškarju ter Pišku.

Ali so pa tudi ljudstvu povedali, da bo treba za zavarovanje kaj plačevati? Enkrat je sicer „Sl. Gosp.“ sramežljivo pisal, da bo moral vsak kmet, ki nima nad 2.400 K dohodkov, (kmetov, ki bi imeli nad 2.400 K letnih dohodkov, je pri nas itak malo, kvečjemu gg. župniki, ki pa že imajo svojo penzijo in jim ne bode treba plačevati take zavarovalnine!), plačevati za svojo osebo po 1 krono na mesec in celo za svoje domače po 50 vin. na mesec. To pa že taki, kateri imajo komaj 480 kron dohodkov na leto! To da letno že pri mali rodbini do 30 K! Tako se govori v vladnem načrtu, kateri je sedaj sicer vsled sklepa zasedanja državnega zbora neveljaven, a značilno je za naše klerikalce, da so si sploh upali tak načrt zahtevati in priporočati ter se končno še postavljati s svojimi zaslugami.

Rekli smo, da so govorili o plačilu enkrat sramežljivo v „Slov. G.“ Zunaj na shodih pa so gospodje molčali. Poglejmo si zopet „Slov. Gosp.“ V št. 18 z dne 30. aprila je govoril profesor Verstovšek o kmečkem zavarovanju pri Sv. Petru nižje Mari-bora. „Slov. Gosp.“ piše o govoru profesorja Verstovška: „Posebej je še poudarjal, da se ravno poslanci „Slov. kluba.“ v katerem so poslanci naše dične Slovenske kmečke zveze, najbolj poganjajo za starostno zavarovanje in da je ravno član Slov. kluba dr. Krek predsednik odseka za starostno zavarovanje.“ Isto nedeljo se je govorilo še na več klerikalnih shodih o starostnem zavarovanju. Toda niti profesor Verstovšek, niti dični orjak Roškar v Ljutomeru dne 17. maja, niti isti orjak v Šmartnem pri Slovenjgradcu dne 10. maja niso ničesar povedali, da bi trebalo za zavarovanje plačevati visoke doneske. Dr. Korošec je v Šmartnem po poročilu „Sl. G.“ št. 21 z dne 21. maja 1908

„pel kot nekaj srednjeveški trubadurji pesem ljubezni.“ Naj bi jo bil pel kakor tisti srednjeveški prismojenci različnim grajščakinjam. Pa to kmetov, mislimo, nič ne briga in se tudi ne zmenijo za enake reči. Lepo bi pa bilo, ako bi g. dr. Korošec povedal kaj o plačilu in lepo bi bilo, ako bi kmete podučil, da bi to zavarovanje stopilo v veljavo, ako se kdo včaka 65 let; ako bi pri delu obnemogel pred 65 letom, ne dobi prav ničesar. Dokazali smo torej, da gospodje pri Kmečki zvezi niso ničesar stóřili, da bi volilce poučili o vladnem načrtu. Tu je lahko mogoče dvoje: ali gospodje o načrtu in njegovih posledicah niso ničesar vedeli kakor pri imenovanju nemškega šolsk. nadzornika na Kranjskem, Belarja, za katero so najprej glasovali, pozneje pa kričali kakor obsedeni proti njemu, — ali pa so gospodje duhovniki in vodje Kmečke zveze nalašč zakrivali ljudstvu težavno novo davčno breme. Ne bodemo trdili, da je poslednje res, ponavljamo tu-le trditev klerikalnih kmetov na Kranjskem, ki kot politični prijatelji duhovščine isto nedvomno dobro poznajo.

Še nekaj je zanimivo: „Slov. G.“ sam priznava, da so še le „liberalci“ na Kranjskem ter seveda tudi pri nas ljudstvo poučili, da se pri zavarovanju gre za veliko davčno breme in da je torej treba velike previdnosti. Dobro za „liberalce“, ako suho in pametno preračunijo, koliko kakšna reč stane; kajti huda je dandanes za cvenk posebno za kmeta, kateri letos ne more prodati ne hmelja ne vina, doma pa mora ponekod kupovati kruh za sebe, krmo pa povsod za živino. Ker smo že ravno pri tem, še moramo pribiti en škandal: vemo iz gotovih virov, da so za podporo po suši prosili celo bogati gg. župniki, ki so vendar politični vodje ubogih gladojočih kmetov.

Narodna stranka se za ljudsko zavarovanje ni nikoli posebno ogrevala, dobro vedoč, da dosedanji vladni

načrt ne bi mogel vsled odpora kmetov in tudi drugih stanov obveljati in dobro vedoč, da se tako ogromno zakonodajniško delo ne more kar čez noč izvršiti. Ko bo pa ngoden čas, bo izpregovorila doma in na Dunaju, kakor bo našim kmetom somišljenikom prav in za nje koristno. Klerikalce moramo le pomilovati, da se brez glave zaletijo na vsak led: znamenje za nas, da tako vrtoglavi stranki ni ničesar za zaupati. O stališču N. str. glede zavarovanja poslov, delavcev in viničarjev pa se pogovorimo prihodnjič.

Interpelacija

poslanca Robleka in tovarišev na njega ekscelenco ministra notrajnih zadev barona pl. Haerdtele v zadevi samonemških oklicev v Celju.

Mestni urad celjski kot politična oblast objavljajal je doslej oklice, namenjene celjskemu prebivalstvu, ki je po velikem delu slovensko, v obeh deželnih jezikih.

Opažati je pa bilo v zadnjem času, da so bili nabiti nemški oklici po mestu v velikem številu, slovenski pa le v par izvodih v zakotnih ulicah.

Sedaj pa se je še tudi to opustilo. V zadnjih dneh bil je nabit oklic: „Anforderung der Militärtaupflichtigen zur Anmeldung“ samo v nemškem jeziku in v najnovejšem času tudi cesarjeva zahvala svojim narodom edino le v nemškem jeziku.

Ker je očitno, da prezira mestni urad namenoma pravice slovenskega prebivalstva mesta Celja vprašajo podpisani:

1. Je li opisano Vaši ekscelenci znano?

2. Namerava Vaša ekscelenca potrebno ukreniti, da bo tudi mestni urad celjski primoran spoštovati pravice svojih slovenskih

LISTEK.

Nos.

Spisal N. V. Gogolj. Prevedel Gregorij C. Konec.

Potem se je raznesla govorica, da se nos majorja Kovaljeva ne sprehaja po Njevskem prospektu ampak v Tavrijskem vrtu; tam da je že dolgo časa. In množica študentov medicinske akademije je začela hoditi tja. Neka veljavna, spoštovana gospa je prosila v posebnem pismu vrtnega nadzornika, da bi pokazal njenim otrokom to redko prikazen in da bi, če bi bilo treba, to tudi modro in stvarno pojasnil mladini.

Tega dogodka so bili posebno veseli vsi tisti mladi ljudje, ki menijo, da morajo obiskati vsak zabaven večer. Ti so mogli zdaj zopet zabavati dame, in to tem bolj, ker jim je v tistem času skoro ves humor že pošel. Le prav malo je bilo tako blagih in po-

štenih ljudi, ki so bili nezadovoljni s takimi dogodki. Nek gospod je nevoljno govoril, da ne razume, kako se morejo v tem prosvetljenem stoletju razširjati take izmišljotine in da se čudi, da se za to nič ne zveni vlada. Ta gospod je spadal, kakor kaže, v število onih, ki žele, da bi se vmešavala vlada v vsako stvar, celo v njihove dnevne prepire z ženami. Potem... toda zdaj se vnovič zavije vse v meglo in kaj se je zgodilo potem, se prav nič ne ve.

III.

Koliko bedastoč se dogodi na svetu! Kar verjeti ne moreš kaj takega. Oni nos, ki se je vozaril okoli kot državni svetnik in ki je povzročil v mestu toliko šuma, se je naenkrat pokazal, kakor bi se prav nič ne zgodilo, na svojem mestu, to je med obojema licema majorja Kovaljeva. To se je zgodilo že sedmega aprila. Ko se je pobudil in se ozrl mimogrede v zrcalo,

pa je zagledal nos. Potegn ga je z roko: resnično to je pravi nos! „Živijo!“ je vzkliknil Kovaljev in začel bi bos plesati po sobi, da ni vstopil v tem trenutku služabnik Ivan čez prag. Kovaljev mu je velel prinesiti vode in medtem ko se je umival, je pogledal še enkrat v zrcalo! ah, nos je bil na svojem mestu! Ko se je brisal, se je zopet pogledal v zrcalo: in nos je bil na svojem mestu.

„Poglej no, Ivan, zdi se mi, da imam na nosu majhen prišček,“ je rekel, a medtem je mislil: „Gorje, če porече Ivan: Nikakor, gospod! Kako naj bo na nosu prišček, če pa niti nosu ni.“

Toda Ivan je dejal: „Ničesar ni, nobenega prišča, nos je čist.“

„Bravo, vrag ga vzemi!“ se je vradostil major in tlesnil s prsti. Ta hip je pogledal skozi duri brivec Ivan Jakovljevič, pa tako bojazljivo kakor mačka, ki so jo pravkar namlatili, ker

je kradla maslo.

„Povej mi najprej, ali imaš čiste roke?“ mu je zakričal že oddaleč Kovaljev.

„Čiste.“

„Lažeš!“

„Bogme, prav čiste so, gospod!“

„No, torej je prav.“

Kovaljev je sedel. Ivan Jakovljevič ga je ogrnil v rjuho in pomilil s čopičem vso majorjevo brado. „Glej ga, glej!“ je menil sam pri sebi Ivan Jakovljevič, ko je pogledal nos; potem je nagnil glavo in pogledal nos od strani. „Hm, kakor vlit je!“ je nadaljeval in še dolgo ogledaval nos. Nazadnje je prav nalahko in z največjo previdnostjo, ki si jo moremo misliti, dvignil dva prsta, da bi se oprl z njima na nos. Tako navado je imel Ivan Jakovljevič, kadar je bril.

„Moj Bog, pazi vendar!“ je vzkliknil Kovaljev. Ivan Jakovljevič je povsesil roki, otrpnil skoro in se prestra-

o Prostovoljna požarna bramba v Šmartnem ob Paki priredi v nedeljo dne 14. svečana t. l. v gostilni gosp. Josipa Miheleca v Paški vasi pred-pustno veselico. Začetek ob 3. uri pop. Vspored: plesni venček, šaljiva pošta in raznovrstna zabava. — Ker je čisti dobiček namenjen za nakup druge briz-galnice za Paško vas, k obilni ude-ležbi prav uljudno vabi odbor. Vabil se ne razpošilja.

o Na Vranskem se vrši v nedeljo dne 14. t. m. zvečer v prostorih gosp. Ivana Brinovca maškarada z godbo in plesom. Vstop imajo samo vabljeni. Na pustni torek t. l. popoldne pa se priredi po trgu Vrasko velik obhod mask, ki bode s svojim zanimivim vspešnim vsakemu prijatelju enakih prireditelj nudil obilo zabave.

V Št. Vidu pri Grobelnem prirede tamošnji narodni igralci in igralke dne 14. t. m. v prostorih gosp. R. Beuc veseloigro „Ne kliči vraga!“ Po igri prosta zabava in ples ob zvokih domače godbe na lok. — Začetek ob 3. uri — cene nizke.

Na veselo svidenje!

Prostovoljna požarna bramba v Mozirju priredi v nedeljo dne 14. svečana t. l. ob 7. uri zvečer plesni venček s srečolovom v gostilni g. Antona Stermšek. Vstopnina 40. vinarjev. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

Brzobjavka.

Št. Peter pod Sv. Gorami. Včeraj 10. t. m. pri občinskih volitvah sijajno zmájala narodna stranka. Navdušenje velikansko. Slava!

Loterijske številke.

Dunaj 8. febr. 1909. 11, 25, 74, 73, 7.
Gradec „ „ „ 72, 31, 65, 59, 40.

Listnica uredništva.

Za pravico: Priobčili bomo vse v „N. L.“, za tokrat je bilo prepozno. Hvala iskrena in prsim še naprej. Pozdrav! — St. Jur ob juž. žel., Zdole: Za tokrat prepozno! Pride! Bojsno, Polensak, Zetale: Šele danes prejeli. Prihodnjič!

Izjava.

Neki znanec, ki bi najraje za pečjo svojo vest izpraševal, me je v 15. številki „Straže“ nesramno napadel, ker sem pristopil kot član k rajfajzenovki, ki se je ustanovila v Svičini in ker nisem poprej pristopil k farovski posojilnici.

Resniol na ljubo izjavljam, da nisem mogel postati ud posojilnice, ker nisem prejel nikakšnega vabila niti k ustanovnemu shodu, niti k pristopu.

Kot posestnik sem postal član rajfajzenovke ker se njen čisti dobiček v zmislu pravil sme porabljati le v gospodarske, nikdar pa ne v politične ali morda celo v strankarske namene.

Od posojilnice nisem nikogar odgovarjal. Svičina, dne 6. februarja 1909.

40 1

F. Hauptmann.

Kupijo se „Narodnega Lista“ iz leta 1908 številke 18, 36, 40, 47. Prosimo najnujnih ponudb na upravništvo „Narodnega Lista“.

Dve lepi

stanovanji

vsako obstoječe iz 3 sob in s prostranskimi prostori je oddati na Ringu šte. 11. — Natančneje se izve pri Zadrufni Zvezi v Celju. 102 3-2

Grablje

dobro izdelane, lesene, razpošilja vsako množino (samo trgovcem) 100 komadov za 50 kron franko, postaja Ptuj ali Rogatec **Maks Berliscg**, Zetale pri Rogatcu. 82 10-2

Ženitev

ali možitev ne sme zmotiti nobene slovenske neveste in nobenga ženina, da bi šla kam drugam balo kupovat, kakor v narodno trgovsko hišo na debelo in drobno **R. Stermecki, Celje**, kjer je velikanska zaloga finega volnenega blaga za nevestine obleke, sukna in kangarna za moške obleke, svilnenih robcev, belega platna za perilo in rjuhe in različnega drugega manufakturnega blaga.

Velikanska zaloga.

Čudovito nizke cene.

2 52-6

Na prodaj je enonadstropna

hiša

tik trboveljskega premogokopa. V hiši je devet stanovanj, prodajalna in dve kleti; v hiši je tudi vinotoč. V bližini je 24 pri-valnih in 50 rudokopnih hiš, torej je naj-pripravnejša za prodajalno. X hiši spada lep vrt. — Cena 13.000 K. Takoj se plača 4000 do 5000 kron, ostanek pa ostane lahko vknjižen. Ob enem prodajam vso

čevljarško orodje

in tudi 3 stroje v dobrem stanju. — Cena se izve pri **Francu Žagar**, posestniku v Trbovljah. 89 1

Vabilo

VI. redni občni zbor

Granilnice in posojilnice v Rogatcu

registrirane zadruge z neomejeno zavezo, kateri se bo vršil

v nedeljo dne 21. svečana 1909 l. ob 2. uri popoldan v zadrufnem prostoru s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva;
2. poročilo nadzorstva;
3. predložitev in potrjenje letnega računa za upravno leto 1908;
4. volitev načelstva;
5. volitev nadzorstva;
6. slučajnosti.

Načelstvo.

Proda se devet starih, dobro ohranjenih kompletnih

oken

radi prezidave hiše po nizki cenl. — Več pove **Fr. Papst**, Celje, Ringova ulica šte. 7. 104 2-1

Proda se posestvo.

V Zagaju obč. Ponikva ob J. ž. je naprodaj posestvo, ki meri 14 oralov, z 2 hišama, hlevom in svinjakom. Posestvo je v dobrem stanju, zemlja rodovitna. Pogoji ugodni.

Več pove **Jak. Petrič** pos. na Ponikvi ob Juž. žel. 20 1

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje!
1 kg sivega, pulje-nega 2 K, boljsega 2 K 40 h; polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinega, snežnobelega, pulje-nega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, finega 10 K; najfinejši prsni puh 12 K. Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica. 180 cm dolga. 116 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napolnjen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko.

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Šumava, Češko. 8 25-2

Čedno stanovanje

obstoječe iz dveh sob in pripadajočih prostorov, z električno razsvetljavo in vodo-vodom se odda v hiši šte. 3 na Schillerjevi cesti. Vprašati je v pisarni Zadrufne Zveze v Celju istotam. 103 3-2

Gostilničarji pozor!

Pristna haloška vina 1908, izvrstne kakovosti od 32—40 vinarjev franko postaje Ptuj ali Rogatec pri **Maks Berliscgu**, trgovcu, Zetale pri Rogatcu. — Vzorci na zahtevanje! 83 10-1

Zahvala.

Jožefa Naprudnik se v svojem in v imenu cele rodbine iskreno zahvaljuje za vse izkaze ljubezni v boleznih in ob smrti soproga

Valentina Naprudnika.

Posebej se zahvaljuje čast. duhovnikoma, slav. učiteljstvu in drugim pevcem za ginljivo petje, darovalcem vencev ter vsem prijateljem in znancem, ki so spremili dragega rajnkega k večnemu počitku.

Griže, 5. svečana 1909.

Zahvala.

Za mnogobrojne tolažljive dokaze iskrenega sočutja in sožalja povodom smrti preljubljenega soproga, hčere, sestre in svakinje oziroma predobre matere in stare matere, gospe

Marije Pečnik roj. Janežič,

kakor tudi za častno in izredno obilno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in udeležnikom sploh, najtoplejšo zahvalo. Tudi za mnoge sožalne pismene izjave srčna hvala.

Bizeljsko, dne 5. februarja 1909.

41 1

Zalujoči ostali.

Največja in najcenejša izber

zaročnih in različnih drugih zlatih, double itd. prstanov uhanov, verižic, zapestnic in sploh vsakovrstne zlatnine in srebrnine.

Pozor! Predno si kupite uro, oglejte si mojo velikansko zalogo pravih **švicarskih** zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur. budilk, verižic, toplomerov, očal, daljnogledov itd. — vse po najnižjih cenah.

Naročite **cenike**, katere razpošiljam zastoj in poštne prosto. Popravila izborna in točna.

Rafael Salmič v Celju, „Narodni dom“.

6 52--6